

Leptospirosis

A leptospirozis, az egyik leggyakoribb és leginkább rettegett, baktérium okozta betegség, amely több állatfajt – és az embert is - érinti világszerte. Jelenleg a legszélesebb körben elterjedt zoonózisnak tartják (állatról emberre terjedő betegség). Annak ellenére, hogy Magyarországon általában nincsenek meg azok a feltételek, amelyek a leptospirozis endémiássá (meghatározott területen folyamatosan fellelhető járványos betegség) válásához szükségesek (trópusi éghajlat, pangó állóvizek, gyenge higiénia, áradások), mégis évi 31 új humán esetet diagnosztizálnak.

A leptospirozis a mai napig kihívás az állatorvoslás, legfőképpen a társállatokkal foglalkozó állatorvosok számára. Kutyánál a klinikai tünetek alapján nehéz felismerni a betegséget a korai stádiumban, mivel ilyenkor csak bizonytalan és nem specifikus tünetek jelentkeznek. A leptospirozis, potenciálisan végzetes máj és/vagy veseelégtelenséggé fejlődhet, ha nem sikerül időben kezelni. Nemrégiben új klinikai formákat is leírtak a leptospirozissal kapcsolatban, például a tüdővérzéses szindrómát.

A fertőzött állatok a vizeletükkel ürítik a baktériumokat. A krónikusan fertőzött fenntartó fajok (például rágcsálók) és másodlagos gazdák (például kutyák) hónapokig – a fenntartó fajok akár évekig - üríthetik a leptospirokat. A fertőződés bekövetkezhet közvetlenül, a fertőzött vizelettel való érintkezéssel, vagy közvetetten, szennyezett vízzel, talajjal, takarmánnyal, alommal vagy más tárgyakkal való érintkezést követően.

Aggodalomra ad okot, hogy a fertőzött kutyák emberi fertőzés forrásai lehetnek (Levett, 2001). Mivel a leptospirozis súlyos zoonotikus betegség, az ellene való védekezés alapvető eleme a fertőzött kutyák kórokozó-ürítésének megakadályozása.

Bár a leptospirozist hagyományosan erdőekkel, mezőkkel, vidéki környezettel társítjuk, szinte bárhol fennáll a kutyák fertőződésének kockázata. A *Leptospira* expozíció kockázati tényezői sokrétűek, így szinte minden kutya esetén felmerül valamilyen szintű kockázat. A legmagasabb kockázatot jelentő tevékenységek az alábbiak:

- Érintkezés ismert fenntartó fajokkal (pl. vadon élő rágcsálók)
- pl. gazdaságokban élő kutyák
- Vadász- vagy terelőkutyák
- Kirándulások
- Álló vagy lassan folyó természetes vizekhez való hozzáférés

Mindezekből kifolyólag, a védekezésre kell helyezni a hangsúlyt, amit a legújabb vakcinák biztosítanak. Kérd a Nobivac Garanciát állatorvosodtól!